

*Ευχαριστώ την Κα Μαρία Βασιλοπούλου των Εκδόσεων
«ΤΕΤΡΑΚΤΥΣ», που με τροφοδότησε με αυτό το κείμενο.*

ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΗ;

Δυο δίδυμα συζητούν, πριν ακόμα γεννηθούν:

Λέει το ένα: «Πες μου σε παρακαλώ, πιστεύεις στην ζωή μετά τη γέννηση;».

Το δεύτερο απαντάει: «Ασφαλώς πιστεύω. Εδώ μέσα μεγαλώνουμε και γινόμαστε δυνατοί για να μπορούμε να αντιμετωπίσουμε ό,τι υπάρχει έξω».

«Αυτά είναι ανοησίες», λέει το πρώτο. «Δεν υπάρχει καμιά ζωή μετά την γέννηση. Πώς είναι δυνατό να υπάρχει;».

«Δεν ξέρω ακριβώς, αλλά θα υπάρχει περισσότερο φως εκεί έξω και ίσως να μπορούμε να τριγυρίζουμε εδώ και εκεί και να τρώμε με το στόμα μας!».

«Δεν έχω ακούσει ποτέ τέτοια ανοησία! Να τρώμε με το στόμα μας! Τι τρελή ιδέα κι αυτή! Εχουμε τον ομφάλιο λώρο που μας τρέφει. Και πώς θα περπατούμε; Ο ομφάλιος λώρος είναι πολύ κοντός γι' αυτό!».

«Είμαι σίγουρος ότι θα είναι δυνατό. Όμως κάθε πράγμα θα είναι λίγο διαφορετικό από ό,τι εδώ».

«Είσαι τρελός! Κανένας δεν γύρισε ποτέ από τη ζωή μετά τη γέννηση. Με τη γέννηση η ζωή τελειώνει. Αυτό είναι όλο!».

«Παραδέχομαι ότι κανείς δεν ξέρει πώς είναι η ζωή μετά τη γέννηση. Αλλά ξέρω ότι τότε θα μπορούμε να δούμε τη Μητέρα μας που θα μας φροντίζει».

«ΜΗΤΕΡΑ;;;;;!!!!!! Μη μου πεις ότι πιστεύεις στην Μητέρα;;;;!!! Και πού είναι, παρακαλώ;».

«Να..... σε ο,τιδήποτε γύρω μας. Υπάρχουμε και ζούμε μέσα της και μέσα από αυτή. Δεν θα μπορούσαμε να υπάρχουμε χωρίς αυτή».

«Σαχλαμάρες!! Ποτέ δεν είδα καμιά Μητέρα, επομένως δεν υπάρχει!!

«Και βέβαια υπάρχει... όταν είμαστε ήσυχοι, μπορείς να την ακούσεις να τραγουδάει ή να έχει συγκινηθεί όταν χαϊδεύει τον κόσμο μας».